

ført, og den Udvalgsbehandling, det hidtil har faaet, er lig Nul; de Overvejelser, der er foretaget i saa Henseende, er intet som helst værd. Saaledes som Forholdene nu ligger klarere og klarere, vil jeg for mit Vedkommende indtrængende henstille, at man ikke skyder Spørgsmaalet fra sig med den Bemærkning, at det er en Genganger, men behandler det ud fra den Betragtning, at det er et af de mest betydende og vidtrækkende Spørgsmaal i Henseende til dansk Landbolovgivning, som vi for Tiden beskæftiger os med og kan beskæftige os med, et Spørgsmaal, hvis Løsning kan faa stor Betydning for de kommende Landboslægters Vilkaar.

Jeg fremsætter disse Bemærkninger, fordi, som jeg sagde før, dette Spørgsmaal presser paa og maa løses nu eller i Fremtiden. Der er et Par Bestemmelser i Lovforslaget, jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger om. Princippet i Lovforslaget har min og mit Partis fulde Tilslutning; Enkelthederne deri er endnu paa visse Omraader mangelfulde. Der er Enkeltheder deri, som jeg synes maa ændres ganske, for at Lovforslaget kan blive praktisk. Men alt det kan naas ved en Udvalgsbehandling, under hvilken disse praktiske Enkeltheder kan tages op til nøje og grundig Overvejelse.

Der er een Bestemmelse, som sikkert vil blive udnyttet overordentlig stærkt imod Socialdemokratiets Lovforslag. Det er den Bestemmelse, der gaar ud paa at udvide Retten til at ekspropriere Jord fra bestaaende Landbrug paa Betingelse af, at den Jord, der erhverves ad denne Vej, anvendes som Tillægsgjord til bestaaende, alt for smaa Husmandsbrug. Bestemmelsen, som den nu er formet, er alt for vidtrækkende, men jeg tror, at man ad den Vej kunde vinde overordentlig langt frem og uden betydende Ofre fra Statens Side kunde faa skabt en Række selvstændige Landbrug i Danmark i Stedet for de Arbejderhuse med lidt Jord til, der nu findes. Enkelte Bestemmelser trænger altsaa til at ændres, men i et Udvalg vil man kunne finde Former, hvorved det Anarki, som det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard skræmmede med i sin Tale i Gaar, ganske kunde undgaas, og som skaber Tilstande, som ikke kan findes at være utrygge og urimelige for Ejerne af bestaaende Jordbrug.

Med disse Bemærkninger vil jeg tilsige vort Partis bedste Støtte til Behandlingen af det af Socialdemokraterne forelagte Lovforslag om Erhvervelse af Jord til

Oprettelse og Udvidelse af mindre Landbrug og til Byggepladser.

Mads Larsen: Der er overmaade mange af de Betragtninger, som mit Partis ærede Ordfører (Niels Frederiksen) fremsatte, som jeg er ganske og aldeles enig med ham i. Dette gælder navnlig hans Omtale af de socialdemokratiske Lovforslag og ikke mindst de Betragtninger, som han fremsatte henvendt til det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard, ligesom jeg er enig i overmaade meget af, hvad det ærede Medlem sagde om Ministerens Lovforslag. Naar jeg trods denne Enighed maa dvæle et Øjeblik ved noget, det ærede Medlem sagde, er det, fordi jeg mener, at vi er tjent med, at Tingene sættes paa deres rette Plads. Naar det ærede Medlem sluttede sin Omtale af Landbrugsministerens Lovforslag med at sige om Loven af 22. Juni 1917, at vort Parti er Modstandere af denne Lovgivning, og det vil vi vedblive at være, saa er jeg nødt til for mit Vedkommende at tage Afstand derfra. Jeg har aldrig meldt mig som Modstander af denne Lovgivning. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at Besiddelsesformen efter Princippet for Jordlovene af 4. Oktober 1919 er langt at foretrække fremfor Besiddelsesformen efter Husmandsloven.

Jeg er det, navnlig fordi jeg udmærket godt ser, at den Tid vil og maa komme og komme inden saa forfærdelig længe, da det bliver fuldkommen nødvendigt til Opnaelse af den kraftige Udstykning, som vil blive endnu mere paakrævet i de kommende Aar end hidtil, at benytte Ekspropriation i dette Øjemed, efter bestemte Regler, som det ærede Medlem ganske rigtigt sagde, og den lader sig kun forene paa forsvarlig Vis med Besiddelsesformen efter Lovene af 4. Oktober 1919, men ikke med Besiddelsesformen i det af Ministeren fremsatte Forslag eller den gamle Husmandslov i det hele taget. Men jeg har ikke kunnet undlade at tage til Genmæle, naar det ærede Medlem vil udtrykke dette, at vi foretrækker Princippet i 1919-Loven for Princippet i den gamle Husmandslov, saa stærkt, at han siger, at vi er Modstandere af denne Lovgivning; naar han taler paa Partiets Vegne, maa jeg jo være indbefattet, hvis jeg ikke gør Indsigelse. Jeg har ikke været Modstander af denne Lovgivning — endskønt jeg foretrækker det andet Princip —, fordi jeg har indset, at som Forholdene ligger i dette Øjeblik, er det i højeste Grad nødvendigt, at vi ad